

מ"ת 39119/04/17 - מדינת ישראל נגד טומי טשלה, יקיר מימוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 39119-04-17 מדינת ישראל נ' טשלה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 148638/2017

בפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיבים
1. טומי טשלה (עציר)
2. יקיר מימוני (עציר)

ב"כ המאשימה: עו"ד טובי הראל

ב"כ המשיב 1: עו"ד משה סוחמי

ב"כ המשיב 2: עו"ד טל ליטן

החלטה

כללי

1. לפני בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם.
2. בד בבד עם הבקשה, הוגש נגד המשיבים כתב אישום אשר מייחס להם עבירות של **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין (להלן: "החוק") ו**נשיאה והובלת נשק בצוותא חדא**, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק. למשיב 1 מיוחסות בנוסף עבירות של **הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק, וכן **נהיגה בזמן פסילה** לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, בין המשיבים קיימת היכרות מוקדמת. המשיב 1 נדון ביום 17.8.15 לפסילת רישיון נהיגה למשך 24 חודשים. המשיב 2 הינו הבעלים של אופנוע מסוג T-Max (להלן: "האופנוע"). ביום 27.5.13 פרץ אדם שזהותו אינה ידועה לדירת מגורים בראשל"צ וגנב אקדח חצי אוטומטי (להלן: "האקדח"). **עובר ליום 4.4.17 קשרו המשיבים קשר ביניהם לשאת ולהוביל את האקדח ובתוכם מחסנית וכדורים תואמים**. לשם כך נפגשו ביום 4.4.17 בתל אביב ושהו יחדיו עד לשעות הצהריים ולאחר מכן הגיעו לראשון לציון. בהמשך היום, הגיעו המשיבים כשהם רכובים על האופנוע לגינה ציבורית, שם נפגשו עם מספר אנשים לצורך קידום הקשר ומימושו. בהמשך, בשעה 20:50 עזב המשיב 1 את המקום כשהוא רכוב על אופנוע. כעבור זמן קצר הגיעו למקום השוטרי אסמרה (להלן: "אסמרה") ושוטרי נוסף, פנו אל המשיב 2 והאחרים וביקשו מהם להזדהות. **המשיב 2 אשר ידע כי המשיב 1 עתיד לחזור למקום כשהוא נושא אקדח, ביקש להזהירו ושלח אליו שני מסרונים עוקבים למכשיר הטלפון הנייד "אל תבוא" ו-"משטרה"**. בשעה 21:10 הגיע המשיב 1 למקום כשהוא נוהג על האופנוע ובתא האחסון לכידון האופנוע, בתוך פיסת בד, מוסתר

עמוד 1

האקדח ובתוכו מחסנית תואמת ובה חמישה כדורים תואמים. המשיב 1 החל לרדת מהאופנוע, כאשר המשיב 2 סימן לו בתנועת ראש שלא להתקרב. המשיב 1 אשר הבחין בכך, עלה על האופנוע והחל לנסוע מהמקום. בתגובה שרק לעברו אסמרה, התקרב אליו וצעק לו "עצור משטרה". המשיב 1 התקרב לאסמרה עם האופנוע, התמהמה ובהמשך החל לנסוע מהמקום במהירות בכוונה להתחמק ממנו. אסמרה צעק לעברו של המשיב 1 לרדת מהאופנוע, המשיב 1 ירד מהאופנוע, החל להימלט רגלית ונעצר רק לאחר שהשוטר צעק לעברו שיעצור אחרת יירה.

4. ב"כ המשיב 1 חלק על קיומן של ראיות לכאורה באשר לעבירות קשירת הקשר, נשיאת הנשק והפרעה לשוטר והסכים לקיומן של ראיות לכאורה לעניין עבירה הנהיגה בפסילה. לטענתו מדובר בתיק נסיבתי שאינו מוביל למסקנה אחת ויחידה ולפיה המשיב 1 ביצע את העבירות המיוחסות לו.

5. ב"כ המשיב 2 חלק אף הוא על קיומן של ראיות לכאורה וטען בדבר היעדר ידיעתו והסכמתו של המשיב 2 באשר להימצאות האקדח בתוך האופנוע.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המשיב 1, עו"ד משה סוחמי, עמד על האבחנה בהוראות סעיף 34 כד לחוק העונשין בין החזקה קונסטרוקטיבית להחזקה ממשית. בבסיס עבירת ההחזקה הממשית עומד עקרון השליטה המורכב מיסוד פיזי ונפשי שלא מתקיים באשר למשיב 1. בבסיס עבירת ההחזקה הקונסטרוקטיבית מצויים רכיבי ידיעה והסכמה לאותה החזקה, ובענייננו לא ניתן להוכיח ברמת הוודאות הנדרשת כי המשיב 1 ידע על קיומו של האקדח באופנוע השייך למשיב 2 או הסכים לכך.

לגרסת המשיב 1, הוא רכב על האופנוע, שאינו שייך לו, במטרה לתת כסף לאחר. הוא חזר אחרי 20 דקות, החנה את האופנוע ואז ראה אדם לבוש אזרחי רץ לקראתו עם אקדח שלוף. הוא חשב שהוא מאוים ורוצים לפגוע בו ולכן ברח, וכאשר הבין שמדובר בשוטרים, עצר. לטענתו, הוא לא ידע שיש באופנוע נשק. לו היה רוצה לברוח מהמשטרה, לא היה מחנה את האופנוע, אלא היה בורח עמו. מקום שלא עשה כן - יש בכך ללמד על כך שלא הייתה לו מודעות לבעייתיות הכרוכה באופנוע.

לטענת ב"כ המשיב 1, גרסה זו נתמכת אף בצילומים המתעדים את מקום עצירת האופנוע, וכי נערכה פנייה לקבלת תצלומי מצלמות אבטחה נוספות אך הסרטים נמחקו.

נטען כי גרסתו זו של המשיב 1 עולה בקנה אחד עם גרסתם של כלל השוטרים באירוע, למעט דו"ח שערך השוטר אסמרה, וכי קיימות סתירות בדו"חות, אשר יורדות לשורשם של דברים ופוגמות בעוצמת הראיות לכאורה.

בנוסף נטען, כי דו"ח שמסומן ג"א/4 וחתום על ידי "שי חיים" הוא מזויף, שכן קיים דו"ח נוסף שנכתב על ידי אותו אדם שמתייחס לאותו מקרה ומציין דברים שונים. הדו"ח השני כלל לא הוגש לבית המשפט בהליך המעצר ימים. בנוסף ניתן לראות כי לא מדובר בדו"ח הבהרה אלא בשיבוש, החתימות על גבי המסמכים שונות ולא נראה שכתב אותם אותו אדם.

7. ב"כ המשיב 2, עו"ד טל ליטן, הצטרף לטענות ב"כ המשיב 1 בדבר מחדלי החקירה שנעשו בתיק. בנוסף טען, כי יש לדחות את טענת המבקשת ולפיה המשיב 2 ידע על הימצאות האקדח באופנוע שלו, וזאת מאחר שהאופנוע לא היה ברשותו, אלא היה ברשות המשיב 1 במשך 20 דקות. גם העובדה שהמשיב 2 שתק בחקירה אינה מצביעה כשלעצמה על אשמה. ב"כ המשיב 2 העלה אפשרות

ששתיקתו נבעה מידיעתו שהמשיב 1 נהג באופנוע מבלי שיש ברשותו רישיון. לטענת ב"כ המשיב 2, יש לבחון את כל מארג הראיות ואין בכל המארג הזה כדי להוכיח את המיוחס למרשו בכתב האישום.

8. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד טובי הראל, אין מחלוקת כי המשיב 1 הגיע למקום עם האופנוע של המשיב 2 וכי האקדח נמצא בתוך האופנוע. שני המשיבים מאוכנים יחד ביום האירוע. מדוחות הפעולה עולה כי כאשר המשיב 1 חזר למקום, סימן לו המשיב 2 בתנועת ראש. עוד לפני שחזר המשיב 1 למקום שלח לו המשיב 2 מסרונים שלא יגיע למקום כיוון שיש במקום משטרה. מדוחות הפעולה של השוטרים עוד עולה כי המשיב 1 ניסה להימלט מהמקום. בחקירותיו במשטרה לא מסר המשיב 1 כל גרסה שמסבירה את הבריחה. כמו כן, בהודעותיו מסר שהוא לא ידע אודות הפסילה, ועל כן זו לא הסיבה לבריחה. המשיב 1 גם לא נתן שום הסבר מהיכן הגיע או על מהות המפגש.

כנגד המשיב 2 עומדת חזקת הבעלות באופנוע כמו גם העובדה שהוא הזהיר את המשיב 1 מהשוטרים ובחקירותיו במשטרה שמר על זכות השתיקה. המשיב 2 יכול היה לטעון במשטרה שהוא שלח את ההודעה בגלל העדר ביטוח או רישיון אבל לא עשה כן.

באשר לדו"ח הפעולה הכפול, מדובר בדו"ח משלים שאולי אינו מדויק לחלוטין אבל לא סותר את הדברים שנכתבו בדו"ח הקודם.

דין ומסקנות

9. אין כל מחלוקת בין הצדדים כי בין המשיבים קיים קשר חברי וכי ביום האירוע המתואר בכתב האישום היו המשיבים יחד. אין גם מחלוקת כי האופנוע בו נתפס האקדח נמצא בבעלותו של המשיב 2 והיה בשימוש של המשיב 1 בעת שנתפס.

המחלוקת בעיקרה נסובה סביב שאלת היסוד הנפשי של המשיבים בכל הנוגע לידיעה בדבר הימצאות האקדח באופנוע של המשיב 2 וקשירת הקשר ביניהם.

סבורני כי עיון בחומר הראיות מלמד על קיומה של תשתית ראיתית באשר לסוגיה זו.

10. ראשית, ממזכרו של **רס"ל אסמארה** מיום האירוע עולה כי בזמן שבו ערכו השוטרים בדיקות לגבי זהות השוהים במקום, הוא הבחין במשיב 2 **"מתכתב בטלפון ממחר להכניס את הנייד"** וזאת **עובר להגעתו של משיב 1** למקום.

מתוך בדיקת מכשיר הטלפון הנייד של המשיבים עולה **ממכשיר הטלפון של המשיב 2 נשלחו שתי הודעות למכשיר הטלפון הנייד של המשיב 1**, בעת ששהו השוטרים במקום ובדקו את זהות הנוכחים. בהודעה אחת נכתב **"אל תבוא"** ובשניה **"משטרה"**.

משנחקרו המשיבים בדבר אותן הודעות שמרו על זכות השתיקה ולא סיפקו כל הסבר לשליחת ההודעות (בעניינו של משיב 1 ראו הודעה מיום 20.4.17 עמ' 4 ש' 58-59. בעניינו של משיב 2 ראו הודעה מיום 20.4.17 עמ' 3 ש' 24).

יודגש כי בעת שנשלחו הודעות אלו, לא היה מכשיר הטלפון הנייד של המשיב 1 עמו, ועל כן הוא לא קיבל אותן בזמן אמת.

11. משהגיע המשיב 1 למקום, רכב על האופנוע, הבחינו בו השוטרים. לפי מזכרו של **רס"ל אסמארה** עולה כי כאשר הגיע המשיב 1 למקום רכב על האופנוע ראה את משיב 2 ואדם נוסף

"מסמנים עם הראש (לא) לבחור שהגיע בנידוד הראש". כאשר נחקר על כך המשיב 2 שמר על זכות השתיקה (ראו הודעה מיום 6.4.17 עמ' 3 ש' 49-51).

12. בהמשך, כאשר הבחין המשיב 1 בשוטרים, אשר אמנם לבשו בגדים אזרחיים, אך אחד מהם הזדהה כשוטר, החל בברחה. על כך ניתן ללמוד ממזכרי השוטרים:

א. במזכר של רס"ל **אסמארה** מתוארים הדברים באופן הבא: "מגיע בחור על קטנוע... נכנס עם הקטנוע לתוך הגן עוצר ובא לרדת... הבחור עלה שוב על הקטנוע והחל לנסוע, בשלב הזה אני מבין שמהו לא כשורה ושורק לעבר הקטנוע... הבחור עצר את הקטנוע ומיהרתי לגשת אליו תוך כדי צעקה משטרה תעצור... הבחור הסתובב אליי והתקרב עם הקטנוע, הצגתי לו ת. מינוי והזדהיתי כשוטר, לאחר מכן ביקשתי ממנו לרדת מהקטנוע וקראתי לשי הפקח שיהיה איתי, הבחור התמהמה שנייה ופתאום נתן גז בפראות והחל לנסוע, צעקתי לעברו לעצור, הבחור עצר... ירד מהקטנוע ושניה לאחר מכן החל לברוח...".

עוד עולה מדו"ח הפעולה של רס"ל ישראל אסמארה כי בעת שהגיע המשיב 1 על האופנוע למקום ירד ממנו, הניד המשיב 2 בראשו לאות "לא".

ב. ממזכר של ניסן **אברהם** עולה: "...הגיע לעברנו קטנוע לבן... השוטר אסמארה סימן לו לעצור, רוכב הקטנוע נעצר עם האופנוע והתחיל בריחה".

ג. ממזכר של רס"ל **ערן משולם** שהינו עובד החברה לביטחון וסדר ציבורי, עולה: "הגיע למקום קטנוע... רכוב ע"י אדם עם קסדה שחורה שנסע על המדרכה ונכנס לגן הציבורי... ביקשתי מהשוטר אסמארה לגשת אליו לזהות אותו וזה ניגש אליו עם הפקח שי. לפתע שמעתי את השוטר אסמארה צועק "עצור משטרה" והבנתי כי החשוד על הקטנוע החל בברחה".

ד. באשר לפקח הנוער **שי חיים**, הרי שיש בנמצא **שני מזכרים שונים**, האחד מהשעה 21:00 בו נכתב: "הגיע אופנוע ... בצבע לבן אשר נכנס במהירות לגן ונסע כ- 10 מטר ונעצר. אסמארה סימן לנהג לעצור וכשראיתי את הנהג מסובב את האופנוע ניגשתי לסייע לו. הנהג עצר ואסמארה אמר לו לרדת מהאופנוע החל הנהג בברחה רגלית..".

במזכר נוסף מאותו יום הנושא שעה 09:20 נכתב: "הגיע אופנוע ... אשר עורר את חשדו של אסמארה, אסמארה שרק לאופנוע לעצור, רוכב האופנוע עצר והסתובב לכיוון שלנו... אסמארה הציג ת. שוטר וביקש מנהג האופנוע לרדת. כעבור מס' שניות החל נהג האופנוע לברוח רגלית...".

13. הראיה המרכזית באשר להתנהלות המשיב 1 בעת ההגעה למקום, הינה עדותו של אסמארה, אשר ניגש אל המשיב 1, בעוד מרבית השוטרים נשארו בגן כדי לאמת את זהות המעורבים האחרים. מגרסתו של אסמארה עולה כי הוא צעק לעבר המשיב 1 "משטרה תעצור" תוך כדי שניגש אליו, הציג לו תעודת מינוי ובהמשך החל המשיב 1 לברוח רגלית ונעצר רק לאחר שאסמארה איים כי ירה לעברו. הטענה בדבר הצגת תעודת מינוי למשיב 1 טרם בריחתו עולה גם ממזכרו השני של שי חיים.

14. הגם שישנו שוני מסוים באופן שבו מתואר האירוע על ידי השוטרים השונים, הרי שמתוך המזכרים לעיל, עולה תמונה לפיה כאשר הגיע המשיב 1 למקום ניגשו אליו אסמארה ובהמשך גם פקח הנוער שי חיים תוך שאסמארה הזדהה בפניו כשוטר. לאחר מכן, ולאחר שכבר לכאורה נודע לו כי מדובר בשוטרים, ברח משיב 1 רגלית ונעצר רק לאחר שאסמארה איים בירי לעברו אם לא יעצור.

העובדה שהשוטר ערן משולם אינו מדווח על הצגת תעודת המינוי אינה בגדר סתירה לגרסתו של סמארה, הואיל ולפי המזכר של משולם, הוא עצמו לא ניגש לכיוונו של המשיב 1, אלא רק ביקש מאסמארה ושי חיים לעשות כן. כך גם לעניין ניסן אברהם, אשר נותר במקום עם המעוכבים האחרים, ולא הצטרף אל השוטרים אשר פנו אחר המשיב 1.

15. הסבריו של המשיב 1 אשר שמר על שתיקה באופן סלקטיבי ובחר לענות רק על חלק מהשאלות אף הם אינם מתיישבים עם המתואר על ידי השוטרים. משיב 1 טען בהודעה מיום 5.4.17 כי "לא שמעתי שצעקו משטרה" הם קפצו עלי מהשיחים ונלחצתי, רק אחרי שהורדתי את הקסדה הבנתי שזה משטרה" (עמ' 3 ש' 52-53), ורק בהודעה מיום 12.4.17, כשבוע לאחר הודעתו הראשונה, טען כי "שמעתי מישהו צועק עם אקדח שלוף תעצור זה משטרה ועצרתי".

המשיב 1 שמר באופן חלקי על זכות השתיקה, ונמנע מלהשיב על שאלות רבות, ביניהן על השאלות מהיכן הגיע למקום האירוע. המשיב 1 טען בחקירתו כי הלך למסור כסף לאדם כלשהו. עם זאת כשנשאל לזהותו של אותו אדם והתבקש למסור פרטים על המקום בו היה, סרב לשאת פועלה. לו היה המשיב 1 מספק הסברים למעשיו ובפרט מוסר את שמו של האדם אשר לטענתו נסע כדי להיפגש עמו, היה ביכולתה של המשטרה לאמת או להפריך את גרסתו.

הסבריו של המשיב 1 לבריחה כפי שנמסרו בחקירותיו במשטרה (חקירה מיום 5.4.17 עמ' 3 ש' 46-53 וכן חקירה מיום 12.4.17 עמ' 2 ש' 7-12) לפיו הוא סבר כי מדובר באחרים שרוצים לפגוע בו ולכן ברח, חסר תימוכין. בהקשר זה יש לציין כי כאשר נשאל המשיב 1 בחקירתו על ידי מי הוא מאוים ומי הגורם שמסר לו על קיומו של האיום, סרב לענות (חקירה מיום 6.4.17 עמ' 2 ש' 12-19). כמו כן בבדיקה שערכה המשטרה עם קצין החסיונות וכן עם רכז המודיעין נשללה הטענה לפיה ישנו מידע על כוונה לפגיעה במשיב 1 או שהוא הוזרז על ידי גורם משטרתי בדבר מידע כאמור (ראה מזכר מיום 18.4.17 מסומן 75).

16. גם טענת ב"כ המשיבים לפיה המשיב 1 ברח מהשוטרים שכן הוא ידע כי הוא נוהג בפסילה נשללה על ידי המשיב 1 בעצמו בחקירה, שעה שטען "לגבי הרישיון אני נשללתי לפני שנתיים ויודע שנגמרה לי השלילה כי עברו השנתיים האלה ואני חשבתי שנגמר לי, שאני יכול לנסוע וזהו".

17. על אף האמור לעיל, סבורני שיש ממש בחלק מטענות ב"כ המשיב 1 כמפורט להלן:

א. השוני באופן תיאור האירוע על ידי השוטרים והעובדה שהשוטרים האחרים אינם מציינים בדוחות את הבריחה המתוארת על-ידי אסמארה באופן, טרם הבריחה הרגלית. הלכה למעשה רק השוטר אסמארה מתייחס לבריחה על גבי האופנוע, ואילו יתר השוטרים, על אף שמתייחסים בחלקם להמשך נסיעה עם האופנוע, מייחסים למשיב 1 בריחה רגלית בלבד.

ב. שני המזכרים של פקח הנוער שי חיים, מהחברה לביטחון ולסדר ציבורי, הנושאים חתימות שאינן דומות, אשר על פניו לא נראה שהזכ"ד השני מהווה זכ"ד הבהרה או השלמה, ויש לתהות על כך. רק באחד המזכרים (זה שסומן על-ידי בית-משפט השלום בהליך מעצר הימים), מצוין השוטר שי חיים כי אסמארה הציג תעודת שוטר למשיב 1 טרם בריחתו. מתוך עיון בדוחות, אף לא ניתן לקבוע איזה מהמזכרים נרשם ראשון ואיזה שני, הואיל ורק באחד המזכרים נרשמה שעת רישומו (במובחן משעת האירוע). אף על-פי כן, לא שוכנעתי כי מדובר בזיוף מסמך או בשיבוש הליכי חקירה מצד המשטרה כטענת ב"כ המשיב 1, ויש להניח שהדברים יתבררו במהלך ההליך העיקרי.

ג. העובדה שהמשיב 1 נמלט רגלית בלבד, ולא על גבי האופנוע. לטענתו של משיב 1 בחקירה

מיום 12.4.17, לו רצה להימלט היה עושה זאת בנהיגה על האופנוע ולא באופן רגלי (עמ' 2 ש' 8). אכן, על-פני הדברים בריחה רגלית של המשיב 1, במובחן מבריחה על גבי האופנוע, פחות מתיישבת עם ידיעה כי באופנוע מוטמן אקדח.

הגם שיש בדברים אלה כדי להחליש את מארג הראיות לכאורה נגד המשיב 1, הרי שבשלב זה של בחינת הראיות לכאורה די בכך, וסוגיה זו תצטרך להתברר במלואה במסגרת ההליך העיקרי, שכן כידוע, על שאלות שעניינן משקל העדויות ומהימנות העדים להתברר במסגרת ההליך העיקרי (בהקשר זה ראו בש"פ 1242/13 **דעאס נ' מדינת ישראל** (14.3.13)).

18. התשתית הראייתית נגד המשיב 2 הינה בעוצמה גבוהה בפרט נוכח בעלותו של המשיב 2 על האופנוע, העובדה שהחזיק באופנוע למעט לפרק זמן של כ-20 דקות שבו המשיב 1 נהג עליו, המסרון אשר המשיב 2 שלח לטלפון הנייד של המשיב 1: "אל תבוא", "משטרה", ותנועת הראש אשר ביקשה לגרום למשיב 1 להתרחק מהמקום בשל נוכחות השוטרים. זאת בהעדר כל הסבר מצד המשיב 2 למסרון ולתנועת הראש האמורה שהינם בגדר התנהגות מפלילה.

המשיב 2 שמר על זכות השתיקה באופן מלא במהלך החקירה במשטרה. הגם שזו זכותו החוקתית, הרי בשלב זה, בהעדר גרסה המסבירה את התנהגותו המתוארת לעיל, אין בנמצא ראיה שיש בה כדי לסתור או להחליש את הראיות נגדו. בהקשר זה יודגש כי הגם שאין בכוחה של שתיקת המשיב 2 כדי ליצור את ה"יש" הראייתי, יש בכוחה לחזק את התשתית הראייתית הנסיבתית הקיימת.

בהקשר זה ראו, בין היתר, בש"פ 2290/09 **טיירי נ' מדינת ישראל** (07.04.09)

"חיזוק נוסף לראיות לכאורה מוצא אני בשתיקתו של העורר. במקרה כגון זה שלפנינו, שבו מתבקש בית המשפט הבוחן בקשה למעצר עד תום ההליכים - להסיק את המסקנות מתוך עיון בראיות... יש משמעות לגרסה החלופית שהעורר מתבקש להציג".

19. ההתנהלות המתוארת של המשיבים, אשר שהו יחד כל אותו היום, שליחת הודעות אזהרה על ידי משיב 2 לבל יגיע משיב 1 למקום בו נמצאת משטרה וסימון תנועת "לא" עם הראש, כמו גם מבריחתו מהמקום של המשיב 1 לאחר שזיהה לכאורה שמדובר במשטרה, מלמדת על קשר בעל אופי פלילי בין המשיבים.

נסיבות מחשידות אלה מצטרפות לחזקות בדבר ההחזקה הממשית ברכב על ידי המשיב 1 וחזקת הבעלות ברכב של המשיב 2, ומעבירות את הנטל למשיבים להסביר את נסיבות הימצאות הנשק בחזקתם. הסבר כאמור לא ניתן.

20. טענת ב"כ המשיבים בדבר היות הראיות בתיק זה ראיות נסיבתיות אין בה כדי לשמוט את הקרקע מתחת להוכחת אשמתם הלכאורית של המשיבים, שכן כאשר משתלבות הראיות הנסיבתיות השונות זו בזו ויוצרות על-פני הדברים מסכת ראייתית רצופה של עובדות די בכוחן כדי לבסס הרשעה.

21. בהתחשב בעובדה שמדובר בראיות נסיבתיות לכאורה, אשר טרם עברו ב"כור ההיתוך" של ההליך הפלילי העיקרי, על בית המשפט לבחון האם עצמתן של הראיות הנסיבתיות מובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעתו של פלוני או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי (בהקשר זה ראו בש"פ 8311/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (19.12.2013)). בהקשר זה יודגש כי גם ראיות נסיבתיות עשויות לבסס תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים, מקום

שבו הצטברותן מובילה למסקנה כי המשיב ביצע לכאורה את המיוחס לו בכתב האישום (בש"פ 1069/16 **מדינת ישראל נ' הגוס** (11.2.16)). בנסיבות המקרה דנן, סבורני כי בחינה של מכלול הראיות הנסיבתיות מובילה למסקנה בדבר סיכוי סביר להרשעה.

22. בשולי הדברים יש לתהות על החלטת המז"פ שלא לבצע בדיקת DNA לציפית הבד שבה היה עטוף האקדח. נימוק המז"פ להחלטה שלא לבדוק את הציפית שבה היה עטוף האקדח הינו "מאחר והאקדח היה עטוף בציפית של כרית ומאחר וכל חשוד יכול לטעון שהציפית נגנבה ממנו, אין משמעות לממצאים הביולוגיים" (מזכר של שי טדלה מיום 9.4.17, המסומן 68 בתיק). סבורני כי העובדה שהיה ביכולתם של החשודים דאז למסור הסבר להימצאות DNA על הציפית, אינה מצדיקה מלכתחילה החלטה לפיה אין מקום לבצע בדיקת DNA כאמור. ואולם, בשלב זה, אי-ביצוע הבדיקה הפורנזית, ככל שמדובר במחדל חקירה, אינו גורע מן המארג הראייתי.

סוף דבר

23. בנסיבות אלה, אני קובע כי בנוגע למשיב 1 קיימת תשתית של ראיות לכאורה, אף כי לא בעוצמה גבוהה, וכי ישנה חולשה מסוימת בראיות לכאורה. בנוגע למשיב 2 קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מלאה.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשע"ז, 18 יוני 2017, בנוכחות הצדדים.